

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Mater sive naturæ genus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A significarentur, inde sumptum, quod eas ad centum usq; annos vivere comperitum est apud antiquiores, quibus ad stipulatur Ambrosius. Nunc reliqua hujus imaginis hieroglyphica aggrediamur.

MATER SIVE NATURÆ GENIUS, CAP. IV.

CUM ergo in genere Vulturum mas nusquam invenitur, omnes autem fœminæ sint, utpote quæ ex vento concipiunt, manifestum est cur Ægyptii sacerdotes per eam alitem uropygio surrecto, atque ad Aquilonem verso matrem aut naturam ipsam intelligerent: mater siquidem fœmineum est animal. Vultur enim, uti dictum, tempore conceptus appetente, quod per quinque dies illos quos supra memoravimus, producit natura in aquilonem, ut Ægyptii tradant, in Eurus ut Plutarchus, exportecta ad-

Tempus conceptus Vulturum, & modus.

B genialib. iniri traduntur. Sed enim hic dissimulare non possum nonnullorum imprudentiam, qui Horum Apollinem citant novo verbo ὄρνις, confecto, ultimoque Hori capite appellato, verba etiam infarciunt, ὄρνις ὄρνις ὄρνις σὺ δὲ κλέων ἢ ὄρνις, cum in codibus manuscriptis, iisq; plerisq; quos evolvi, non ὄρνις, sed ὄρνις scriptum reperitur: uti etiam aliquanto post de coeunte Vacca. cap. πῶς ἀκρόω. ἐπιθ' αὖ γὰρ ἡ ἡλεια ὄρνις σὺ δὲ κλέων ἢ ὄρνις δὲ ἰπλεῖον ἢ ὄρνις τρεῖς, Quæ porro de Vulture apud Horum habentur, undecimo in impressis capite sunt, non ultimo. Perdurat vero Vultur quinque eos dies pertinacissimo jejunio macerata, tale est ejus in concipienda prole studium atque cupiditas. Neque quidem negarim alia etiam esse volucrum genera (ὄρνις enim non γύπας, in castigatis Hori codicibus legitur) quæ vel inter se si mas non absit, fœminæ, æque saliant, mutua libidinis imaginatione concipiunt, vel, ut nonnulli arbitrati sunt, ipso pulvere in naturam vi-

C prius attracto, cujusmodi sunt Columbæ, Gallinæ, Perdices, Anseres, & Vulpanferes, quarum tamen ova irrita, minimeque prolifica sunt, ad cibi tantum usum facientia, minora reliquis, ac minus jucundi saporis: ceterum magis humida. Tertullianus: Gallinæ, ait, sortita est de suo parere, sed Vultures seminas tantum parere ajunt, Ova hujusmodi, quia, ut pleriq; omnes asserunt, ex vento generantur, & Zephyria & Hypenemia, quasi subventanea dicere velint, appellantur. Eos vero non audiendos dicit Aristoteles, qui dicunt, vere tandem hæc fieri, incubatione derelicta, cum & juvenæ expertes adhuc coitus ea pariant. Ceterum idem author, qui subventanea omnia infœcunda esse vult, in quodam avium genere existere simile piscibus, spontanea ova ad fœcunditatem progneratibus, non inficiatur, quod nimiru de Vulturib. in primis fertur. Eas porro author is quoq; volare versus Austrum, atq; ita ab Aquilone iniri prægnantesq; fieri tradit, perq; tres annos parere, quod etiã apud agricultores Constantini legimus. Apud Hesiodu ὄρνις interpretes ajunt: Vultures, quaru ova subventanea sunt, absq; maris copula, neq; alia earum generatio reperitur. Neq; defunt interpretes etymologici, qui dicant ὄρνις quasi οἰσός, quod οἰσός sibi sit: quippe qui sine maris auxilio ex vento concipiat. In cujus quidæ fœcunditatis commentationem illud addere non incongruum est, quod non intra suum tantum genus ea felicitas continetur, sed proficua quadam vi ad alioru etiam beneficium celebratur.

D Penna siquidẽ vulturina subiecta pedibus, adjuvat parturientes. Id vero quod de Vulturum hujusmodi conceptu fertur, ne quis fabulosum putet, inter quadrupedes etiã Equas aliquot ex vento concipere, Probus ex comperto refert, quod & D. Augustinus, divinarum humanarumq; rerum peritissimus, affirmat: & velocissimos ex eo genere jugales apud Homerum comperies haudquaquã fabulose dictum. Basilius Magnus ex hoc omnibus animadversum cupit, ut cum nostrum arcanum nonnullos homines irridere conspexerimus, quasi fines nature cancellatosq; egrediatur, quod fieri non posse cõtendant, ut virgo pariat, virginitate ipsius integra, illæsa atq; intemerata persistente, contemplari debere nos, Deum exempla pleraq; jam inde ab initio præmisisse, ex ipsaq; natura rerum semina quæ dã conspersisse, unde possit unusquisq; ubi quod alta jam mente cõceperat, effecisset, talibus mirabilib.

Ova zephyria & Hypenemia.

Nempe in Hispania

De B. Maria Virginitate dubitantium perveritas evidetur.

E e fidem

fidem adhibere : atq; ita iis occurrere voluisse, quorum stuporine dicam, an perversitati, nihil quicquam aliud persuadere queas, quam quod vel manibus attingunt, vel oculis assequuntur. Hinc ait Ambrosius, neminem subventaneo Vulturis audito conceptu, rerum naturalium scriptoribus refragari : cum vero virginem divino afflatam numine peperisse audierint, risum inceperunt. Tangit hoc idem Adamantius, ubi Celio respondet, duplex Alma significatum ex Hebræorum interpretatione objectanti. Sed enim, de intacta virgine, non autem de adolescentula (quod Theodotus Ephesus & Aquila Ponticus intelligendum frustra conantur persuadere) prophetatum est priusquam in Babylona fieret populi transmigration, hoc est, antea quam Medi & Persæ principatum invaderent. Reddita autem sunt hæc in sermonem Græcum ab ipsis Judæis multum ante tempora adventus Domini nostri, ut nulla relinqueretur suspicio, inquit Irenæus, ne forte morem nobis gerentes Judæi, hæc ita sint interpretati: qui quidem si cognovissent nos futuros, & his testimoniis usuros, quæ sunt eorum scriptis, nunquam & hæc & monumenta Prophetarum reliqua comburere dubitassent. Veniunt igitur in Latinorum manus Græco sermone translati Hebræorum libri, multo antequam Romani Judæos in potestatem redeissent, Macedonibus quippe adhuc Asiam possidentibus. Ptolemæus enim Lagi cupiens bibliothecam, quam Alexandria struxerat, illustribus scriptorum omnium monumentis implere, ab Hierosolymitanis petiit fieri sibi copiam ut eorum libri in Græcum sermonem transferrentur. Illi, qui tunc Macedonibus parebant, Septuaginta viros ex primoribus, & utriusque linguæ cognitione præstantibus, ad Ptolemæum miserunt; qui veritus, ne, si invicem consultarent, veritatem absconderent, eos omnes in singula contubernia separavit, iussitque, ut unusquisque pro se librum transferret, eoque in libris singulis ordine servato, opereq; perfecto, omnibus mox convocatis, & per libros singulos interpretationem suam unoquoque eorum proferente, in omnium sententiam eandem esse constitit, ac si ab uno tantum tradiciones omnes emanassent. Neque tamen ignoro esse qui rem aliter gestam narrent, & Pentateuchum tantum à LXX. traductum contendunt, non separatos, sed unanimi concordia sententiam unoquoque suam proferente: Sed ego & Irenæus, & antiquis aliis potiore adhibeo fidem. Quare non est ut calumniatores, Almam, jam excogitent, & loco Virginis legitimi nominis, & à tot eruditissimis agniti, substituire contendant. Plurimum vero ut ad Vulturem redeamus) indignatur Adamantius, plerosq; adhibere fidem Historicis Philosophisque, hæc de Vulture & aliis aliquot animantibus, quæ sine maris conjunctione concipiunt, indubitato tradentibus, & Deum negant, qui hæc in aliquot aliis animalibus facit, posse etiam in hominibus idem, uti adliberit, facere. Et Græcorum plerique credunt homines primum ex limo procreatos: nos non credemus ex dimidia humanæ substantiæ parte, iussu Dei, imo eo de se ita statuente, fieri potuisse, ut Jesus ex eo filius nasceretur? Esto igitur Vultur documento nobis, ne mysterium illud sacrosanctum, unde vera salus, veraq; felicitas nobis obtigit, fabulosum fuisse, vel minimum quidem suspicari unquam in animum inducamus.

MISERATIO. CAP. V.

AD hæc Egyptii sacerdotes miserationem per Vulturem femora sua rostro proscindentem, exprimebant: illa enim centum & viginti diebus, quibus in filiorum educatione detinetur, nunquam ad prædam longius provolat, uni illi curæ intenta, ne pullos deserat, deq; propinquantum quæ fuerint in promptu conveniatur. Quod nisi aliud quicquam suggeratur occurratve, quod filiis alimentum paret, ipsa suis femoribus rostro vellicatis sanguinem ciet, quem filiis exugendū præbeat: tanta curat charitate, ne illi victus egestate deficiant. Sane vero factum hinc crediderim, ut majores nostri, cum incomparabilem proffusus Assertoris nostri miserationem, qui pro salute nostrâ sanguinem suum profundere non dubitavit, alitem hanc, non autem Pelecani in sacrosanctæ crucis apicem ea femorum vellicazione spectandam, popularium omnium oculis exererint. Nam quamvis

Vulturis, Pelecani & Phœnicis erga suos amor comparatur.